

СМЕРЦЬ НЯМЕЦКІМ АКУПАНТАМ!
Бумуістычна Партыя (большавікоў) Беларусі

Бібліотека
Аннексія

ПРИЧЫТАЙ І ПЕРАДАЙ ДРУГОМУ

Большэвік ПАЛЕССЯ

Орган Палеската абкома і Мазырскага гаркома КП(б)В

№ 56 (2062) | Чацвер, 26 жніўня | 1943 г.

НАШ РОДНЫ ХАРКАУ ВЫЗВАЛЕН АД ПРЫГНЁТА НЯМЕЦА-ФАШЫСЦКИХ НЯГОДНІКАУ

ЗАГАД Вярхоўнага Галоўнакамандуючага Генерал-палкоўніку КОНЕВУ генералу арміі ВАТУТИНУ генералу арміі МАЛІНОУСКАМУ

Сёння, 23 жніўня, войскі Стэпнага фронта, пры актыўным садзейнічанні з флангаў войск Варонежскага і Паўднёва-Заходнага франтоў, у рэзультате жорсткіх баёў зламілі супрадзіўленне праціўніка і штурмам узялі горад **Харкаў**.

Такім чынам, другая сталіца Украіны—наш родны Харкаў вызвален ад прыгнёта нямецка-фашистскіх нягоднікаў.

У наступальных баях за авалоданне горадам Харкаў нашы войскі паказалі высокую баявую вывучку, адагу і ўмение манеўрыраваць.

У баях за горад Харкаў адлічыліся войскі генерал-маёра Манагараўа, генерал-лейтэнанта Кручэнкіна, генерал-лейтэнанта Шумілава, генерал-лейтэнанта Гагена, генерал-лейтэнанта танковых войск Ротмістрава і лётчыкі генерал-лейтэнанта авіядыі Гарунова, а таксама часці 33 Гвардзейскага стралковага корпуса генерал-маёра Казлова М. І. і 34 стралковага корпуса генерал-маёра Калчыгіна.

У азнаменаванне вызваленія Харкаўа 89 Гвардзейскай Белгародскай стралковай дывізіі, 252, 84, 299, 116, 375, 183 стралковым, 15, 28 і 93 Гвардзейскім стралковым дывізіям прысвоіць наименаванне „Харкаўскіх“ і ў далейшым іх іменаваць:

Вярхоўны Галоўнакамандуючы
Маршал Совецкага Саюза і СТАЛІН

23 жніўня 1943 года.

Мы памятаем усё і за кожную краплю нявінай крыніцы аддадзім ворагу старыцай. Ніводнай слязы не даруем, ніводнай раны не забудзем, ніводнай крыніцы не мінем—за ўсё разлічымся спаўна і ў грознай расплаце сваёй не паскупімся.

(Са зварота воінаў-беларусаў да партызан і партызанак, да ўсіх беларускага народа).

На франтах Айчыннай войны

(Агляд з 22 па 25 жніўня)
23 жніўня нашы войскі, у рэзультате жорсткіх баёў, зламілі супрадзіўленне праціўніка і штурмам авалодалі горадам **Харкаў**.

25 жніўня нашы войскі паўночна-заходніх Харкаўа, працягваючы развіаць наступленне, занялі вёску 60 населеных пунктав, у тым ліку горад **Зенькоў**. Горад **Ахтырка**, які некалькі разоў пераходзіў з рук у рукі, зноў заняты нашымі войскамі.

У Данбасе, паўднёвее Ізюма і паўднёва-заходніх Варашылаўграда нашы войскі працягвалі весці паспяховыя баі з праціўнікам. Паўднёвое-заходніе Варашылаўграда нашы войскі прасунуліся ў перад і занялі рад населеных пунктав, у тым ліку горад і чыгуначную станцыю **Данецка-Дывросіеўна**.

За 4 дні, з 21 па 24 жніўня, нашы войскі на ўсіх франтах падблізілі і знішчылі 453 нямецкіх танкі. У паветраных баях і агнём зенітнай артылерыі збит 391 самалёт праціўніка.

Налёты нашай авіяцыі

У ноц на 23 і 25 жніўня наша авіяцыя бамбардыравала воінскія эшелоны і ваенныя склады праціўніка на чыгуначных вузлах Дзебальцэва, Унечча, Новазыбкаў і станицях Барвенкава, Харцызск, Ілавайская, а таксама аэрадромы праціўніка і склады яго войск, танкаў і аўтамашын паўднёвее і паўднёва-заходніх Харкаў. І наш самалёт не звярнуўся на сваю базу.

Лютая помста гітлераўскім катам-людаедам!

Вялікі палітычны ўзьдым

Па ўсіх вёсках Г-скага сельсовета праведзены сходы сялян па абліжанню зварота воінаў-беларусаў да партызан і партызанак, да ўсяго беларускага народа.

У вёсцы Н. за 20 мінут сабралося ўсё населеніцтва. Са слязьмі на вачах слухалі сяляне і сялянкі пісьмо сваіх сыноў і братоў, якія змагаюцца на фронце з нямецкімі ордамі людаедаў. 53-гадовы селянін Кірыл К. прапанаваў паслаць адказнае пісьмо воінам-беларусам. Гэта выклікала ўсеагульнае адабрэнне прысутнічаўшых.

Актыўна прайшоў сход у вёсцы С. Пасля праслушання зварота да стала падыйшла 67-гадовая Хвядора Б. і заяўляла:

— Чатыры маіх сынкі знаходзяцца ў Чырвонай Арміі—Ляксей, Рыгор, Кузьма і Еудакім. Я няпісъменная. Прашу вас—напішыце ім, што іх старая маці благаслаўляе іх на новыя перамогі. Няхай яны яшчэ мацней б'юць праклятых немцаў.

Звыш 150 чалавек прысутнічала на сходзе ў вёсцы П.

МІХАСЬ Л.—
камісар Н-скага атрада.

Суд славян

Партызаны-разведчыкі падыходзілі да чыгуначнай станцыі Аўрамаўская. На ўскраіне невялікага хмызняку хлопцы прыпыніліся.

На станцыі плошчы мітусіліся людзі. Яны цягнулі на сябе бярвенні, вазілі тачкі з пяском, пераносілі чыгуначныя рэйкі. Узмахвалы ғумавымі палкамі, немцы білі гэтых абраваных і худых людзей.

Што гэта былі за людзі, партызаны даведаліся толькі на заўтра. Гэта быў 136 нявольнікаў-сербаў, прыгнаных сюды немцамі з Югаславіі.

З імі ўдалося ўстанавіць сувязь.

— Сярод нас,—расказаў адзін з сербаў партызану Івану П.,

З узбраеннем перайшлі да партызан

У партызанскеі атрад, якім камандуе тав. Нікалаі Х., за апошнія пяць месецоў перайшло 118 паліцайскіх. Яны прынеслі з сабой 2 ротных мінамёты, некалькі станковых і ручных кулямётаў, вінтоўкі, боеўкі і 2 радыёпрыёмнікі. Паліцайскія гарнізоны ў вёсках Б., О., Г. і Я., такім чынам, амаль зусім распаліся.

Баявымі справамі ў барацьбе з нямецкімі захопнікамі быў

паліцайскія апраўдаюць сябе перад Радзімай. Можна прывесці для прыкладу Васіля Р., Нікалая Д., Басіля М., якія ў баях з немцамі паказваюць узоры смеласці і рашучасці. Былы паліцайскі Е. пусціў пад адкос варожы эшалон.

Іх прыкладу павінны следаваць усе, хто з-за страха ці ашуканства ўсё яшчэ служыць немцам. СЯРГЕЙ С.— начальнік штаба атрада.

Людаеды падаюць хлеб

Каб паставіць беларускі народ пад пагрозай галоднай смерці, гітлераўскія людаеды ўсякімі сродкамі запішаюць ураджай. Для гэтай мэты яны скарыстоўваюць нават сваю авіяцыю.

Днямі 9 фашысцкіх спярвятыкаў наляцелі на палеткі вёсак Зелянковічы і Зубарэвічы, Глускага раёна. Павет-

раныя піраты з кулямётаў абстрэльвалі людзей, якія знаходзіліся на полі, кідалі бомбы і запальваючыя шашкі ў стаяўшыя стагі і конныя. Энішчана многа сялянскага добра.

Няхай ведаюць нямецкія людаеды, што за ўсе іх бандыцкія спрэвы яны заплоцяць ракамі сваёй чорнай фашысцкай крыўі.

АНТОН Б.

Пад нямецкім бутам

У вёсцы Ужынец, Калінкавіцкага раёна, немцы спалілі больш ста двароў. 30 старых і дзяцей яны кінулі жывых у калодзеж і засыпалі зямлём.

* * *

Нечуваным мукам падверглі нямецкія дзікуны 70-гадовую

Сокал Ганну, грамадзянку вёскі Міхедавічы, Петрыкаўскага раёна. Ёй злупілі з рук скуру, зблі ўесь твар, а потым павесілі. 89-гадовому Налецка Арцёму яны выкалалі зочы. Акуліч Агапу, 65 год, бандыты аблажылі саломай і спалілі.

звязаныя галовы, са звязанымі рукамі стаялі злачынцы-немцы.

Гаварыў серб. Паказваючы пальцам на фашыстаў, ён гласна казаў:

— Вось яны, тыя, хто падасаваў гумавымі палкамі нашы спіны, хто смактаў нашу кроў, хто смяяўся ўголас, калі ў нас ліліся слёзы і буйныя краплі пота. Я прапаную знішчыць іх, як бешаных сабак.

— Правільна! — падтрымаў дружны хор партызанскіх гласоў.

Прыгавор быў прыведзен у выкананне. І гэта яшчэ больш умацавала баявое адзінства і дружбу славян—беларусаў і ўкраінцаў, рускіх і сербаў.

ПЯТРО С.

Рэдакцыйная калегія